

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز
۱۵ جنوری ۲۰۱۳

غلامی به نام حامد کرزی به واشنگتن احضار شد

حامد کرزی رئیس حکومت مستعمراتی کابل غرض اخذ امر و نهی از مقامات امریکا به واشنگتن آمد تا دساتیر لازم را تا اخیر دوره اش (اگر زنده ماند) به دست آورده و طبق آرزوی واشنگتن عمل نماید. در این جا، کرزی حق چانه زدن ندارد، بلکه صرف فرمان می برد. زیرا روابط امریکا و افغانستان بر مبنای احترام به حاکمیت کشور ما استوار نیست. امریکا حاکم است و افغانستان محکوم. امریکا اشغالگر است و افغانستان اشغال شده. در روابط حاکم و محکوم جایی برای بزرگمنشی محکوم باقی نمی ماند. سرسپردگی و اطاعت کامل از اشغالگر و قدرت استعماری اصل عمده است.

در ظاهر امر، حامد کرزی به ارتباط گفت و گو در مورد خروج اجباری یک قسمت از قوای متجاوز امریکا و اعطای مصونیت قضائی به قوای باقی مانده این کشور در خاک ما با مقامات واشنگتن داخل مذاکره گردیده و ممکن بقای حیات خود را هم با ایشان مطرح کرده باشد. امریکائیان روی ملحوظات خاص سیاسی و دیپلماتیک به کرزی مؤدبانه فهماندند که ما تصمیم اتخاذ می کنم نه تو! در مصاحبه مطبوعاتی او با اظهار داشت که "امریکا نمی تواند بدون مصونیت قضائی عساکر خود را در افغانستان نگهدارد. این نوع طرز العمل با تمام کشور ها صورت گرفته است و بدون مصونیت، امریکا با هیچ کشوری موافقه امنیتی نمی بندد. من قومندان اعلی قوای امریکا هستم و می خواهم که مطمئن باشم که هم میهنان من در اجرای این وظیفه بسیار مشکل محفوظ باقی مانده و رئیس جمهور کرزی هم این را می فهمد." این جمله بندی او با ما در واقعیت اصل کاپیتالاسیون است که قدرت های استعماری در مستعمرات خویش اعمال می کنند. یعنی عساکر اشغالگر هر عمل ضد بشری را که انجام دهند نباید تحت قوانین کشور مستعمره محاکمه گردند. ما در جریان ۱۱ سال اشغال افغانستان، شاهد ارتکاب جنایات متعددی از جانب قوای تجاوزگر امریکا و ناتو بوده ایم. به طور مثال ادار پاشی به اجساد مردگان، قتل عام مردم یک قریه توسط یک یا چند عسکر امریکائی، قتل عام زنان در جریان هیزم چیدن، قتل عام دهقان بچه ها، باران راکت و بم بر مردم ملکی و صد ها اعمال شرم آور دیگر که شاید هم عمدی و دستوری بوده باشد. او با ما خوب می داند که کرزی و دستگاه حکومت دست نشانده کابل محتاج و نیازمند حمایت امریکاست که بدون حضور و معاونت قوای اشغالگر این حکومت دوام نخواهند کرد.

حیات کرزی و دارودسته اش به تار موئی آویزان است. شورای نظاری ها و سایر عمال اجانب هم در اضطراب اند که مبادا مفاد های سیاسی و پولی که از خیرات تجاوز نیرو های اشغالگر حاصل کرده اند، از دست برود. عبدالله عبدالله کاسه لیس معروف و مرید مسعود خاین گفت که "ممکن است که تمام قوای امریکا از افغانستان عقب نشینی نماید. لکن

اگر تا آن وقت حکومت افغانستان مسؤولیت خود را ادا نکند که تا اکنون ناکام شده، عقب نشینی قوای امریکا نتیجه منفی در وضعیت افغانستان خواهد داشت." کی نمی داند که نظام فعلی که شخص عبدالله هم مدتی وزیر خارجه اش بود، فاسد و ضد ملی نیست. اما عبدالله در این مورد صحبت نمی کند. گفتار عبدالله چنین معنی می دهد که کرزی در عملکرد خود ناکام شده و این شورای نظاری ها اند که صد در صد اوامر و اشنگتن را می پذیرند و به دساتیر استعماری عمل می نمایند. خیانت و میهن فروشی شورای نظاری بار ها در تاریخ ثابت شده است.

سعی امریکا در انهدام کامل نیرو های طالب و سایر گروه های مسلح به شکست مواجه گردیده است. طرح اوباما در افزایش نیرو های نظامی امریکا تا ۱۰۰ هزار عسکر نتوانست موفقیت امریکا را در افغانستان تضمین کند. در حال کنونی تعداد عساکر قوای متجاوز امریکا به ۶۶ هزار تن می رسد، یعنی در همان سطحی است که قبل از سال ۲۰۰۹ بود. فشار اقتصادی در داخل، مخالفت مردم امریکا در ادامه جنگ در افغانستان و بی کفایتی نظام دست نشانده در کابل و عدم موفقیت در تیاتر افغانستان، و اشنگتن را وادار ساخته است که در تصمیم خود تجدید نظر نموده و قوای خود را اجباراً از افغانستان خارج سازد. بعضی ها معتقد اند که افزایش قوای امریکا در افغانستان ضربات کاری بر تند روان اسلامی وارد کرده و طالبان را وادار به مذاکره ساخته است. عجیب موفقیتی! یک قدرت عظیم امپریالیستی بعد از ۱۱ سال کشتار و تحمیل ویرانی بر مردم و کشور ما ادعای موفقیت دارد که طالبان را حاضر به مذاکره ساخته است.

اوباما ادعا نمود که تجاوز به افغانستان به منظور جنگ علیه القاعده بود. او گفت: "هر چه ما در این ده سال کردیم، متوجه همین هدف بود." اما مأموران استخباراتی اعتراف کردند که القاعده حضور برجسته در افغانستان ندارد. تمام عملیات نظامی علیه طالبان و سایر گروه های مسلح بوده که مخالف اشغال کشور بوده اند. اگر از موضوع دور نشویم، باید گفت که هدف اصلی امریکا از تجاوز به افغانستان چپاول منابع عظیم تیل و گاز این کشور و آسیای مرکزی و مقابله با عروج چین و روسیه بوده که افغانستان هم بهترین محل برای فعالیت های جاسوسی و زیر نظر داشتن کشور های مورد علاقه امریکا انتخاب شده است. لاکن ناکامی های فعلی برای زعامت آن وقت امریکا قابل درک نبود. بعضی گزارش ها از خروج کامل قوای متجاوز امریکا حرف می زنند. اما حادثه کشته شدن دیپلمات ها و اعضای سی آی ای در شهر بنغازی، لیبیا بر تصمیم امریکا سایه افکنده و امریکا را متقاعد ساخته است که باید یک قسمت از قوای خود را در افغانستان نگهدارد. تصور می شود که بین ۶ هزار تا ۲۰ هزار قوای متجاوز امریکا بعد از سال ۲۰۱۴ در افغانستان باقی خواهد ماند. این تصمیم امریکا برای کرزی نوید می دهد که مانند نجیب از پایه برق آویزان نگرند.

در صحنه سیاست جهانی، نتیجه سرکشی فقط مرگ است. قدرت های بزرگ و بیرحم در نهایت بر کسی رحم نمی کنند اگر مزدوران از اطاعت سرباز زنند. نوریگا در پانامه، صدام حسین در عراق و معمر القذافی در لیبیا مثال های عمده اند. نوریگا زندانی است و دو تن دیگر نابود شدند. اگر شوک های عصبی تعقل کرزی را قبلاً مضمحل نساخته باشد، شاید بتواند به عمق گفتار اوباما پی برده و از سرنوشت فلاکتبار دیگران به شمول نجیب در امان ماند. امریکا به کرزی حق مانور را می دهد تا حد اقل آبرویش (؟) به جا گردد. پس به کرزی اجازه داد که چنین بگوید: "در مورد مصونیت قضائی قوای امریکا، من می توانم با مردم خود طوری مناقشه نمایم که حاکمیت افغانستان پامال نشده و قوانین کشور ما نادیده گرفته نشود. حالتی را که ما از طریق مذاکره به آن نایل می گردیم برای امریکا قناعت بخش بوده و همچنان مردم افغان را از مفادی برخوردار می سازد که از طریق این مشارکت و توافقات بعدی در جست و جوی آن اند."

از این گفتار بی محتوای کرزی چه می توان به دست آورد؟ از هر کلمه اش عجز و سپردگی به مشام می رسد. گزارش ها همچنان حاکی است که لویه جرگه در مورد مصونیت قضائی قوای امریکا تصمیم خواهد گرفت. قدسیت لویه جرگه سال هاست که از بین رفته و به یک مؤسسه تأیید استعمار مبدل شده است. افرادی به لویه جرگه دعوت می شوند که کاملاً سرسپرده و خاین به کشور باشند.

آیا کرزی می توانست تا مقابل اوباما نه بگوید؟ نه کرزی صلاحیت دارد و نه از مردم در بند کشیده اما آزاده ما چنین سوالی پرسیده خواهد شد؛ بلکه کرزی هدایات و اشنگتن را باید تعمیم نماید، در غیر آن رهسپار دیار عدم خواهد شد.